

6. Ó sì wà nínú un àwọn èniyàn, ẹni tí ó máa n ra ọrò àwàdà (lásán) láti fi sì àwọn èniyàn lónà kúrò lójú ọnàa Allaahu láisí imọ kan fún un, àti láti máa fi ẹ yeyé. Àwọn wọnyẹn, iyà tí máa n dójú tini wà fún wọn.

7. Nígba tí wọn bá sì n ka àwọn ọròọ Wa fún un, yóò pèyindà ní ti igbéraga bí ẹni pé kò gbọ ọ, bí ẹni pe ọdídí wà nínú un etii rẹ, nítorí nàà fún un níróò nípaà iyà ẹlẹta-eléro.

8. Dájúdájú àwọn tí wọn gba (Allaahu) gbọ tí wọn sì n ẹ àwọn isẹ rere, ti wọn ni àwọn ogbà-onìdèrà (alijanna).

9. Wọn yóò wà nínú un rẹ fún gbére. Ọdodo ni àdéhùn-un Allaahu, Ọun sì ni Abiyi jùlọ, Ọjògbón jùlọ.

10. Ó dá àwọn sánmọ láisí ọpó (tí ó gbé wọn dúró) tí ẹ rí. Ó sì fi àwọn òkè-nlá sínú un ilẹ kí (ilẹ) má baà máa mì mó yín, Ó sì dá oríṣíríṣí àwọn ẹdà abẹmí síbẹ. A sì sọ omi kalẹ láti sánmọ, A sì jẹ kí oríṣíríṣí nńkan aláponlé hù jáde láti ibẹ.

11. Èyí ni ẹdàa ti Allaahu, nítorí náa ẹ fi nńkan tí ẹlómíràn tí kí í ẹ Ọun Allaahu ló dá a hàn mi, sùgbón àwọn aláboṣí wà nínú un isinà tí ó hàn gbangba.

12. Àwa sì ti fún Lukmaan ni ogbón ijìnlẹ pé: Fi ọpẹ fún Allaahu. Ẹni kẹni tí ó bá n dúpẹ, ó n dúpẹ fún orí araa rẹ ni, ẹni tí ó bá sì sàimoore, dájúdájú Allaahu ni Olùtótán (Ọlórò), Ọun ni ọpẹ tó sí jùlọ.

13. (Kí o sì ẹ irántí) nígba tí Lukmaan sọ fún ọmọ rẹ nígba tí n ẹ isítí fún un pé: Ìwọ ọmọ mi, má ẹ da nńkan míràn pọ mó Allaahu, dájúdájú dída nńkan pọ mó Allaahu jẹ àboṣí tí ó tóbi.

14. Àwa sì sọ àsọtẹlẹ fún èniyàn nípaà àwọn ọbí rẹ. Iyáa rẹ ru oyún-un rẹ pẹlúu àìlera lórí àìlera, àti títojúu rẹ fún ọdún méjì, nítorí náà dúpẹ fún Mi àti fún àwọn ọbí rẹ méjéjì. Ọdọ Mi ni ipadàsì (yín).

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَشْتَرِي لَهَوَ الْحَدِيثِ لِيُضِلَّ عَن سَبِيلِ اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّخِذَهَا هُزُوًا أُولَٰئِكَ هُم مُّسْتَكْبِرُونَ ۖ

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِ ءَايَتُنَا وَلَّى مُسْتَكْبِرًا كَأَن لَّمْ يَسْمَعْهَا كَأَنَّ فِي أُذُنَيْهِ وَقْرًا ۖ

فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ۖ إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ هُمْ جَنَّاتُ النَّعِيمِ ۖ

خَالِدِينَ فِيهَا وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۖ خَلَقَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا ۖ وَأَلْقَىٰ فِي

الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَن تَمِيدَ بِكُمْ وَبَثَّ فِيهَا مِن كُلِّ دَابَّةٍ ۖ وَأَنزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنبَتْنَا فِيهَا مِن

كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ ۖ هَذَا خَلْقُ اللَّهِ فَأَرُونِي مَاذَا خَلَقَ الَّذِينَ مِن دُونِهِ ۚ بَلِ الظَّالِمُونَ فِي

ضَلَالٍ مُّبِينٍ ۖ وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا لُقْمَانَ الْحِكْمَةَ أَنِ اشْكُرْ لِلَّهِ ۚ وَمَن يَشْكُرْ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ ۖ

وَمَن كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ ۖ وَإِذْ قَالَ لُقْمَانُ لِابْنِهِ وَهُوَ يَعِظُهُ يَبْنَىٰ لَا تُشْرِكْ بِاللَّهِ ۖ

إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ ۖ وَوَصَّيْنَا الْإِنسَانَ بِوَالِدَيْهِ حَمَلَتْهُ أُمُّهُ وَهَنًا عَلَىٰ وَهْنٍ وَفَصَّلْهُ فِي

عَامَيْنِ أَنِ اشْكُرْ لِي وَلِوَالِدَيْكَ إِلَى الْمَصِيرِ ۖ